

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve, címe)** által képviselt **felperes neve, címe** felperesnek a **alperes jogi képviselőjének neve, címe.)** által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. október 1. napján kelt 32.G.40.184/2018/51-I. számon hozott ítéletével szemben a felperes által 52. számon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 121.920 (százhuszonegyezer-kilencszázhusz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.900.000 forint + áfa első- és másodfokú perköltséget.
- [2] Határozatának jogi indokolásában a pertárgy értékét 52.767.605 forintban állapította meg, továbbá rögzítette, hogy a felperes lerőta az 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régí Pp.) 78. §-a alapján kötelezte a perveztes felperest az alperes részére 2.900.000 forint + áfa mérlegelési jogkörben megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (IM rendelet) alapján, figyelemmel az alperes által előterjesztett érdemi beadványok számára, és a tárgyalásokon való részvételre is.
- [3] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítélete perköltségre vonatkozó részének akként történő megváltoztatását, hogy a Fővárosi Ítéltábla kötelezze az alperest a felperes részére 2.500.000 forint perköltség megfizetésére, kérte továbbá az alperes részére megfizetendő ügyvédi munkadíj összegének mérséklését, valamint az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását. Utalt a régi Pp. 75. § (1) - (2) bekezdésében foglaltakra.
Előadta, hogy a felperes az eljárás során sikerrel fellebbezett a 32.G.43.152/2016/13. számú ítélettel szemben, amelynek során a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.952/2017/4/II. számú végzésében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, továbbá a fellebbezési eljárási költséget a régi Pp. 252. § (4) bekezdése értelmében csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kellett volna az eljárást befejező határozatában rendelkeznie. Azonban az elsőfokú bíróság a perköltség körében a felperes által korábban lerótt 2.500.000 forint fellebbezési illetékről nem rendelkezett. Kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárás során a sikeres fellebbezésének köszönhetően helyezte hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, éppen ezért az annak során felmerülő perköltséget alperesnek kell felperes részére megfizetni, tekintettel arra is, hogy rosszhiszeműen terjesztette elő a perbeli legitimációs kifogását.
Előadta továbbá, hogy 2016. november 30. napján keresetmódosításában a kereseti kérelmét leszállította, ennek megfelelően a pertárgy értéke 45.483.305 forint helyesen. Ebből kiindulva a vonatkozó IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az alperest összesen 1.564.499 forint ügyvédi munkadíj illeti meg. Álláspontja szerint azonban ezen ügyvédi munkadíj mértéke sem áll arányban az alperes által elvégzett ügyvédi tevékenységgel a beadványok mennyiségére, azok

tartalmának színvonalára, az alperesi jogi képviselőnek felkészültségére és az alperes perelhúzó magatartására figyelemmel. Ennélfogva még az 1.564.499 forint ügyvédi munkadíj is eltúlzottnak tekinthető, ezért kéri annak mérséklését.

- [4] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a hatályon kívül helyezés az ügy érdemét nem érinti, ekörben a felperes által hivatkozott részpernyertesség nem értelmezhető, különösen nem úgy, hogy a fellebbezési eljárási illeték viselésére az alperest kellene kötelezni. Kifejtette, hogy a fél pervesztessége egységes és az egész eljárásra kiterjed. Mivel a felperes a pert elvesztette az általa lerótt illetéket is köteles viselni, függetlenül attól, hogy azt az elsőfokú bíróság határozata kifejezetten tartalmazza-e vagy sem. Rámutatott arra, hogy a felperes ekörben nem jelölt meg jogszabálysértést fellebbezésében. A felperesnek az ügyvédi munkadíjat illető fellebbezési érvelését jogszabálysértőnek és a bírói gyakorlattal ellentétben állónak ítélte. Kifejtette, hogy a felperesnek a keresetét többször pontosítani kellett, azt sem tudta megjelölni, hogy az általa állított szerződést ügyfele kivel kötötte meg és mikor. Az alperesnek a felperes aaptalan érveire kellett reagálnia, amit hangsúlyozottan eredményesen és tisztességes munkával mindvégig meg is tett. A felperes állításával szemben az alperes minden alkalommal aktívan részt vett az eljárásban, és érveivel egyetértve hozta meg a határozatát az elsőfokú bíróság. Az eljárás 2016-ban indult, ennél fogva az ügyvédi jogi munka nem tekinthető csekélynek, az ezzel összhangban megállapított perköltség pedig nem nevezhető eltúlzottnak.
- [5] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes fellebbezése a per főtárgyát nem érintette, ezért az elsőfokú bíróság ítélete a kereset elutasítása tárgyában a régi Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében jogerőre emelkedett.
- [6] A felperes fellebbezése megalapozatlan.
- [7] Az elsőfokú bíróság határozata megfelel a jogszabályoknak.
- [8] Nem vitás, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerülő perköltség tárgyában a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött, amelynek értelmében a pernyertes fél költségeiben a pervesztes felet kell marasztalni. Nem vitás az sem, hogy a felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, azaz a felperes teljes mértékben pervesztes lett. Helytállóan hivatkozik fellebbezésében az alperes arra, hogy az eljárás - a megismételt eljárást is magába foglalóan - egységes, ennek megfelelően a részpernyertesség fogalma nem értelmezhető, ahogyan arról a régi Pp. nem is rendelkezik a perköltség VI. fejezetben található szabályai között. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felperes pervesztessége okán az eljárás során felmerülő valamennyi saját költségét viseli, ennek megfelelően a fellebbezési eljárás során általa lerótt, az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. §-ának megfelelő fellebbezési eljárási illetéket is, amelyről az eljárási szabályok értelmében nem kell külön rendelkeznie a bíróságnak. A felperes fellebbezése ekörben tehát nem megalapozott.
- [9] Az alperesnek járó ügyvédi munkadíj összegét illetően abból indult ki a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes a keresetét 48.435.000. forint vállalkozói díj és 4.332.605 forint kártérítés és járulékai megfizetése iránt terjesztette elő, keresetlevelében a pertárgy értékét - az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal egyezően - 52.767.605 forintban állapította meg. A keresettel összefüggésben az alperes a 2016. november 15. napján tartott tárgyaláson ellenkérelmet terjesztett elő. Ezt követően került sor arra, hogy a felperes keresete összegét leszállította 45.483.305 forintra.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy - a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben - a keresetlevél beadásához fűződő egyik eljárás jogi hatás az, hogy a pertárgy értékének megállapításakor a keresetlevél beadásának az időpontja az irányadó. Az IM rendelet 3. §-a értelmében az ügyvédi munkadíjat a (keresetlevél beadásakor irányadó) pertárgy értékéhez viszonyítottan kell megállapítani. Ezért nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor az alperesnek járó ügyvédi munkadíj mértékének megállapításakor - függetlenül a keresetleszállítástól - a felperes által a keresetlevélben megjelölt pertárgyértéket vette alapul.

Az ügyvédi munkadíj mértékének megállapítása megfelel az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjában (az elsőfokú eljárásra vonatkozóan), a 3. § (4) bekezdésében (a megismételt eljárásra vonatkozóan), és (a másodfokú eljárásra vonatkozóan) a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.952/2017/4/II. számú határozatában foglaltaknak, amely - a pertárgy értéket alapul véve - összesen 2.900.000 forintot tesz ki.

- [10] A Fővárosi Ítéltábla megalapozatlannak tartotta az ügyvédi munkadíj mérséklésére irányuló fellebbezési kérelmet is. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt, ekörben jelentősége van annak, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során 4 tárgyaláson jelent meg és 2 előkészítő iratot terjesztett elő, a megismételt eljárásban 12 tárgyaláson jelent meg és 6 beadványt terjesztett elő, ennek megfelelően a jogszabály alapján megítélhető ügyvédi munkadíj arányban áll az alperesi jogi képviselő által végzett munkával.
- [11] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [12] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a régi Pp. 239. § alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a pernyertes alperes másodfokú perköltségét megfizetni. A másodfokú eljárás pertárgyértékét a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltaktól eltérően, a fellebbezett értéknek megfelelően állapította meg (2.500.000 forint + 1.335.501 forint) 3.835.501 forintban. Ennek alapulvételével az IM rendelet 3. § (6) bekezdés értelmében az alperesnek járó ügyvédi munkadíjat 96.000 forint + áfa, azaz összesen 121.920 forintban állapította meg. A fellebbezett értékre figyelemmel az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelő fellebbezési eljárási illeték 310.000 forint, amelyet a felperes visel pervesztessége okán. A felperes 122.000 forint fellebbezési eljárási illeték visszatérítésére jogosult az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja értelmében.

Budapest, 2021. február 10.

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia sk.
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna sk.
előadó bíró

dr. Pestovics Ilona sk.
bíró

